

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 119 (1070)

Otrdien, 1957. g. 8. oktobrī

8. gads

Vairāk atbildības un rūpju par lopkopības produktu pavairošanu

Gadus divus atpakaļ vienā otrā rajona kolchozā plaši bija izplatījusies pārliecība, ka, lai palielinātu piena izslaukumu, jānomaiņa esošās govīs ar tīrsugas govīm, bet, lai pavairotu gaļas ražošanu, esot jāievieš vairāk kombinētās spēkbarības, jo no esošajām „kazām” vairāk neesot iespējams izspiest, bet bez kombinētās spēkbarības nevarot vairāk nobarot ne cūku, ne jauno pu.

Visa šī spriedelēšana bija slimīga izdoma, jo daudzu kolchozu pieredze un darbs parādīja pretējo. Piemēri rāda, ka tās pašas govīs dod daudz vairāk piena, ja tās labi baro un kopj un tie paši kolchozi ražo daudz vairāk gaļas, ja uz vietas, savā saimniecībā ražo savu spēkbarību.

Kolchoz „Nākotne” šogad deviņos mēnešos ieguvis no katras govīs pa 2331 kg piena, tas ir, par 423 kg vairāk kā pagājušā gada deviņos mēnešos. Piena kopieņuve šajā laikā pieaugusi par 24 tonnām un tas panākts, paaugstinot piena iegūvi no vienas govīs un palielinot kolchoza ganāmpulku par 5 govīm. Šajā pat kolchozā minētajā laikā saražotas 14 tonnas gaļas, tas ir, par divām tonnām vairāk kā pagājušajā gadā. Šāds piena un gaļas pieaugums kolchozā „Nākotne” sasniegts tāpēc, ka kolchoza valde, partijas pirmorganizācija un visi lopkopji rūpējās par to. Vasaras periodā govīs blakus ganībām saņēma arī zaļās masas papildbarību, bet ziemas laikam sagatavots pietiekoši rupjās un sulīgās lopbarības. Šogad kolchozā

I. Braslavcs, LKP Līvānu RK sekretars

bija iesēti 11 ha kukuruzas, no kuras iegūts ap 400 tonnu skābbarības. Plus pie šīs sulīgās barības devām būs vēl kartupeļi un lopbarības bietes.

Pavisam citāds stāvoklis kolchozā „Darba tauta”. Te deviņos mēnešos piena ražošana nevis pieaugusi, bet samazinājusies par 2,7 tonnām. Izslaukums no vienas govīs ļoti zems — 1300 kg vai mazāk nekā „Nākotnei” par 1031 kg.

Šajā kolchozā nerūpējās ne par piena izslaukumu, ne arī par lopu skaita palielināšanu. Deviņu mēnešu laikā govju ganāmpulks samazinājies par 14 galvām. Vasarā un arī tagad govīs ganās sliktās ganībās, tās nepiebaro. Kolchozā 11 ha platībā bija iesēta kukuruzas, taču to neviens nekopa, to nomāca nezāles, pēc tam nezāles nopļāva, 30 tonnas ieskābēja un nosauca par kukuruzas skābbarību. Rupjās barības šajā kolchozā, salīdzinot ar pagājušo gadu, sagatavots par 13 tonnām, bet skābbarības par 28 tonnām mazāk. Un tas ir laikā, kad vairumā kolchozu kā rupjās, tā sulīgās barības sagatavots ievērojami vairāk nekā pērn. Piemēram, Kalņina vārdā nosauktajā kolchozā rupjās barības sagatavots divreiz vairāk kā pagājušajā gadā, bet skābbarības šeit sagatavots 1000 tonnu, no tām 900 tonnas kukuruzas skābbarības, bet, salīdzinot ar pagājušo gadu, tās iznāk par 700 tonnām vairāk.

Kāpēc tad kolchozā „Dar-

ba tauta” radies tāds stāvoklis?

Lūk, tāpēc, ka kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Kovalevskis), brigadieris un partijas pirmorganizācija (sekretars b. Brokāns), tāpat agronoms b. Lazdāns nejut atbildību kolchoznieku priekšā, partijas un valdības priekšā. Viņi nerūpējās par piena un gaļas ražošanas palielināšanu.

Pašreiz vēl ir labas ganības, var dot arī zaļo papildbarības devu no lopbarības un cukurbietu lapām, ābolīna atālu, var vest šķiedeni no spirta rūpnīcas — viss tas var nodrošināt 8—10 kg dienas izslaukumu no govīs, tāpat kā tas bija „Nākotnē” septembrī.

Nemītīgi rūpējoties par lopkopību, viss teiktais pilnīgi iespējams. Tas ir kolchozu vadītāju, brigadieru speciālistu un visu lopkopības darbinieku svētais pienākums.

Taču daudzos kolchozos visu to nedara. Pašreiz ir vēss un mitrs laiks, plāvās auksts, nedrīkst lopus turēt mitrās un aukstās kūlīs, dubļos, nedot zaļbarību. Un tomēr kolchozā „Darba tauta” un vēl dažos citos slaucamās govīs naktī nesāņem nekādu papildbarību, tāpēc arī izslaukumi strauji krit. To nedrīkst pieļaut.

Jāizmanto visas esošās rezerves lopkopības produktu ražošanai. Tas svarīgi sevišķi tagad, rudenī, kad ir pietiekoši rupjās un sulīgās barības, kā arī koncentrātu.

Katram lopkopības darbiniekam jāzina sava vieta un jāprot atrast lopkopības produkcijas augšanas līdzekli.

PĀRSKATS

par piena iegūvi rajona kolchozos laikā no 1957. g. 1. līdz 1. X (pēc CSP inspekturas ziņām)

№ p./k.	Kolchoza nosaukums	Iegūts piena uz 100 ha lauks, izmant. zemes cnt	Izslaukts no 1 barības govīs no gada sākuma kg	Izslaukts septembra mēneši no 1 barības govīs kg	vairāk + vai mazāk — salīdzinot ar 1956. gadu	
					no gada sākuma	septembra mēneši
1.	Nākotne	299	2331	313	+423	+50
2.	Stājna v. n.	213	2030	309	+518	+72
3.	Čapajeva v. n.	211	1777	221	+338	+27
4.	Zelta vārpa	211	1571	230	+398	+49
5.	Brīvais zemnieks	210	1725	248	+483	+62
6.	Darbs	195	1650	226	+354	+63
7.	Ziedošvārpa	174	1612	211	+433	+39
8.	Oskalna v. n.	172	1411	182	+255	+22
9.	Druva	168	1571	231	+517	+59
10.	Uzvara	150	1718	238	+506	+46
11.	Strauts	147	1396	213	+103	+32
12.	Dzimitene	134	1333	240	+165	+70
13.	Sarkanais karogs	130	1348	209	+272	+43
14.	Gaisma	129	1585	209	—	—
15.	Čiņa	126	1450	236	+584	+94
16.	1. Maijs	123	1417	192	+227	+16
17.	Latgales zieds	123	1537	225	+206	+46
18.	Darba tauta	118	1300	178	+138	+12
19.	Vorošilova v. n.	104	1353	161	+430	+26
20.	Daugava	97	1404	187	+233	+35
21.	Molodajagvardija	94	1438	208	+303	+23
22.	Kalņina v. n.	93	1264	167	+154	+5
23.	Padomju Latvija	92	1231	171	+213	+27
24.	Leņina v. n.	78	1183	173	—	—
25.	Draudzīgais matjs	70	1165	177	+210	+7

Rosīgs darbs rit šķirnes sēkļaudzēšanas kolchoza klētī

Kolchoza „Zelta vārpa” kolchoznieki katru mēnesi par katru izstrādes dienu saņem avansā 3 rubļus naudas un jaunās ražas graudus. Avansā izdodamais labības daudzums katrai brigadei noteikts pēc tā, kā brigade gada laikā strādājusi un kādu ražu ieguvusi. Tā kā kolchoza II kompleksā brigade bija strādājusi labāk, salīdzinot ar divām pārējām, un ieguvusi augstāku ražu, tad šīs brigades kolchoznieki par katru izstrādes dienu saņem 1,2 kg rudzu un 0,5 kg kviešu, pārējo divu brigāžu kolchoznieki pa 1 kg rudzu un 0,5 kg kviešu.

Tagad katru dienu kolchoza klētī pie klētnieka b. Auzāna ierodas kolchoznieki, lai saņemtu avansā jaunās ražas graudus par šā gada septiņos mēnešos nopelnītajām izstrādes dienām. To kolchoznieku ģimeņu locekļi, kuri kolchoza laukos strādājuši kā pienākas, saņem arī attiecīgu samaksu, bet tie, kuri mīļējuši paslinkot, savu 7 mēnešu peļņu var aiznest mājās uz muguras.

Kolchoza I kompleksā brigades kolchoznieka Antona Aizpurieša ģimene aizvadītajos septiņos mēnešos godam strādājusi. Viņi nopelnījuši pāri par tūkstots izstrādes dienu. Karstākajā darba laikā tēvs un dēls mēnesi izstrādāja pa 70—100 izstrādes dienām katrs. Par savu godam veikto darbu viņi avansā saņēmuši 1193 kilogramus rudzu un 595 kg kviešu.

Tāpat II kompleksā brigades kolchozniekam Pēterim

Skrūzmanim šīnīs dienās kolchoza klētnieks avansā izsniedza 257 kg rudzu un 107 kg kviešu. Arī II brigādē vasaras brīvlaikā strādājošais Līvānu 1. vidusskolas skolnieks Jānis Smelcers izstrādājis apmēram 60 izstrādes dienas un avansā saņēma 68 kg rudzu un 34 kg kviešu.

Bez tam kolchoza klētniekam, savus vairāk kā sešus desmitus nodzīvojušajam b. Auzānam, kopš ražas novākšanas darba pilnas rokas. Klētī jau iegājušas apmēram 211 tonnas rudzu un kviešu. Viss šīs labības daudzums ir jāpārtīra, jāsašķiro un daļa arī jāizkaltē. Viss lielais darbs gulstas uz vecā vīra pleciem. Protams, viņam ir arī savi palīgi. Katru dienu klētī strādā kolchoznieces Anna Aizpuriete, Marta Valaine un Veneranda Lukstiņa.

Ar šo kolchoznieču palīdzību jau ir atfīrtas un atbērtas 34 tonnas sēklas graudu, 12 tonnas augstvērtīga šķirnes sēklas materiāla ir apmainītas ar citiem rajona kolchoziem. Šķirnes sēklas labību no šīs klēts saņēmuši kolchozi „Sarkanais karogs”, „Druva”, „Darbs”, „Dzimitene” un vairāki citi.

Mitrākā labība ir jākaltē. Pašreizējā kolchoza kalte ir gaužām maza, diennaktī var izkaltēt tikai ap 800 kg graudu, bet vecais klētnieks ar kolchoznieču palīdzību jau pārkaltējis savas 28 tonnas graudu. Par graudu kaltēšanas darbu uzlabošanu kolchoza valde jau parūpējusies. Blakus klētij top jauna, lielā jaudas graudu kalte.

P. Osis

PĀRSKATS

par triju rajonu socialistiskās sacensības gaitu lopkopības produktu ražošanā uz šā gada 1. oktobri (pēc CSP inspekturas ziņām)

№ p./k.	Rādītāji	Līvānu	Krustpils	Preiļu
1.	Brutto piena izslaukums pret attiecīgo periodu pagājušajā gadā procentos	127,5	141	146,5
2.	Izslaukts piena uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes centneros	139	135	87
	Vairāk +, vai mazāk —, salīdzinot ar pagājušo gadu uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes centneros	+30	+39	+28
3.	Izslaukts piena no vienas gada govīs kg	1525	1676	1444
	vairāk +, vai mazāk —, salīdzinot ar pagājušo gadu kg	+323	+474	+446
4.	Izslaukts piena septembrī no vienas govīs kg	215	241	196
	vairāk +, vai mazāk —, salīdzinot ar pagājušā gada septembri kg	+39	+48	+28
5.	Saražots gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes cnt,	10,8	8,3	6,2
6.	tajā skaitā cūkgālas uz 100 ha aramzemes cnt	6,5	6,2	3,8

KŪDRINIEKU PIRMRINDAS BRIGADE

Tas bija vēl jūnija mēnesī, kad kūdras fabrikas „Līvāni“ izolācijas cecha II brigades strādnieki pusdienas pārtraukumā, grupiņā sagājuši, apspriedās, ko darīt, kādu velti sniegt Oktobra svētkos lielajā cīņā par mūsu dzīves straujāku augšupeju. Drīz vien jautājums nobrieda tik tālu, ka brigades sapulcē viss brigades kolektīvs, apspriežot sava darba rezultātus, uzņēmās socialistiskās saistības par godu Oktobrim. Tajā pašā reizē viņi uzaicināja uz sacensību ražošanā sava cecha III brigadi.

Sacensību saistībās, kas piestiprinātas redzamā vietā, lasām, ka II brigades strādnieki cīnās par to, lai ražošanas plānu izpildītu par 120 procentiem, ietaupītu 15 procentu izejvielu, nepielastu savā darbā brāķi, izmantotu darba laiku maksimāli, nepieļaut nevienu darbā neierašanās gadījumu, lai viņu darba vietas un darba galdi būtu vienmēr tīri un darba kārtībā.

Pirmrindas kūdrinieku brigade savu apņemšanos pilda teicami. Jau pirmajā sacensību mēnesī izolācijas cecha II brigade, kur par tehniķi strādā Trefilijs Stepanovs, ražošanas plānu izpildīja par 165 procentiem, saņēma naudas premiju un ceļojošo sarkano vimpeli.

Par jūlija mēneša darba rezultātiem izcīnīto balvu II

brigades kolektīvs paturēja arī augustā un septembrī. Arī šodien, gan brigadiere Veronika Stepanova, gan strādniece Lonija Šmukste teicami strādā pie riņķzāģiem. Sekmīgi savu darba uzdevumu pārsniedz fрезētājas Marta Ērgle, Makrina Radionova un citi brigades strādnieki. Izcīnīto fabrikas administrācijas goda balvu izolācijas cecha II brigade tur cieši savās rokās un ik dienas pārsniedz savu darba uzdevumu par 50—60 procentiem.

Bet kā tad strādā III brigade (brigades tehniķis b. Krastiņš), kura sacenšas ar šo pirmrindas brigadi? Arī šī brigade ievērojami pārsniedz savu darba uzdevumu, bet nedaudz, nedaudz atpaliek no II brigades. Septembra pēdējās piecpadsmit dienās viņi devuši par 3223 plāksnēm un 18385 izolācijas segmentiem mazāk nekā II brigade. Radoša, dzīva brigāžu sacensība rit kūdras fabrikas „Līvāni“ izolācijas cechā. Vairāk un vairāk produkcijas no tā aizplūst pie patērētājiem. Šodien sacensībā par godu Oktobrim priekšgalā iet II brigades kolektīvs, bet vai III to nepānāks?

Atbildi dos pašu brigāžu strādnieki ar savu darbu pie saviem darba galdiem.

P. Jauja

Mums raksta

Vai tas ir pareizi?

No pirmās „Padomju Latvijas Sieviete“ iznākšanas dienas es katru gadu to pasūtīju un saņēmu.

Šā gada 4. oktobrī ierados Līvānu pasta kantorī, lai žurnāla abonementu nokārtoju 1958. gadam.

Taču, neskatoties uz to, ka žurnālu abonēju no pirmās tā iznākšanas dienas šajā pat

pasta kantorī, man atbildēja, ka žurnālu vairāk neesot, nokavējāties.

Vai tad tas ir pareizi, ka, nemaz nebrīdinot, nepaziņojot par parakstīšanās atklāšanu ar vieglu sirdi var mani, ilggadīgo žurnāla abonētāju, izvītrot no sarakstiem?

V. Skrūzmane

Latvija Padomju Savienības tautu vienotā saimē

(Saruna ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāju K. Ozoliņu)

Latviešu tauta kopā ar visām Padomju Savienības tautām un visu progresīvo cilvēci gatavojas Lielā Oktobra 40. gadadienai. Latvijas proletariats Komunistiskās partijas vadībā vienmēr ir gājis revolucionāro cīņu avangardā. Latviešu tautas labākie dēli pašreizējā cīņā par padomju varas nodibināšanu un nostiprināšanu. Uzticami Oktobra revolūcijas cīnītāji bija slavenie latviešu strādnieki, kas, izveidodami vienu no pirmajām Sarkanās Armijas organizētajām daļām, ar nevīstīgu slavu vainagojuši savu cīņu ceļu. Viņi pirmie devās kaujā pret vācu okupantiem Latvijā, apsargāja Smoļņu un Kremli, revolūcijas vadoni Ļeņinu, sagrauva eseru dumpi un piedalījās Deņikina baltgvardu karapūļu satriekšanā, varonīgi cīnījās pie Perekopa ieņemšanas. Un tagad mēs veltījam visus spēkus, lai veidotu un virzītu uz priekšu to, kas smagā cīņā iekarots.

Visas tautas lielo svētku priekšvakarā mūsu republikas darbaļaudis ar lepnumu atskatās uz panākumiem, kas gūti visās politiskās, saimnieciskās un kultūras dzīves nozarēs. Padomju iekārtas apstākļos viņi ir kļuvuši par pilntiesīgiem sava likteņa noteicējiem. Viņu rokās ir vara, un viņi paši vada republikas saimniecisko un kultūras celtniecību.

Mūsu republikā plaši attīstījusies rūpniecība, izveidotas daudzas jaunas rūpniecības nozares. Tagad republikā ražo dizeļus, kompresorus, komplicētas lauksaimniecības mašīnas, hidrometeoroloģiskos aparatus un daudz citu izstrādājumu, ko agrāk šeit neizgatavoja. Pašlaik Republikas rūpniecības kopprodukcija septiņas reizes pārsniedz pirmskara ražošanas līmeni. Sekmīgi tiek realizēts sestās piecgades plāns, kas paredz tautas saimniecības tālāku varenu uzplaukumu. Pārsniegts 1956. gada plāns.

Labāk dot prom, nekā saņemt pašiem

Lēni nodzisa gaissma Līvānu remontu un celtniecības kantora priekšnieka kabinetā.

— Eh, nolāpīts, jau atkal, — nopukojās pie sevis priekšnieks, — vienreiz no tiem elektrības žņaugiem jātiek vaļā.

Patiešām, elektrības jautājums remontu un celtniecības kantorī ne tikai priekšniekam radīja nepatikšanas, bet visiem, visiem, kas strādā gan pie zeimera, gan galdnieku darbnīcā. Tikai elektrības dēļ nostāv bezdarbībā daudzi darba galdi un strādnieki.

Vienreiz b. Jepifanovs apdomājās labi un nolēma: jāpērk lielāka lokomobile, generators ar visu iekārtu. Jā, labi jau izdomāts. Bija arī izdarīts. Šā gada 6. jūlijā jaunu 75 zirgspēku lokomobili sāka uzstādīt. 22. jūlijā tā jau strādāja. Vilka gateri, jumta skaidu plēsamo mašīnu un ēvelmašīnu. To visu tā dara arī šodien. Bet generators? Generators ar visu iekārtu stāv bezdarbībā. Kāpēc? Trūkstot 25 m četrvadu kabeļa.

Daudz galvassāpju, kauna un zaudējumu šie 25 m kabeļa nesuši remontu un celtniecības kantora vadībai.

Kantorī ir tāds vīrs Novikovs Jemeljans — sagādes agents. Vienreiz šis ienāca lokomobiles mājā. Ilgi pētīja, ar sprīžiem mērija, vai patiešām 25 m kabeļa vajag. Vīri, kam par šo

lietu saprašanas bija vairāk, pus dienu skaidroja, lai brauc uz Rīgu un atved. Likās saprātā. Un atveda. 25 metri vienā vadā! Vot, i bei, Ivan, baraban. Generators kā neiet, tā neiet. Bet kas tad iet?

Iet prom nauda. Par elektroenerģiju, ko patērē no pilsētas tīkla, celtniecības kantoris ik mēnesi maksā ap 300 rubļu. Bet vajadzīgais kabelis maksā apmēram 250 rubļu. Ko nu teikt, remontu un celtniecības kantorī strādā ar galvu. Lai jau mūsējais generators pastāv ilgāk, būs jauns, ja nesarūsēs. Jā, ja nesarūsēs, it kā smiedamies preti rēgojas lokomobiles skūņa nenosegtais jumts un rudens lietus ūdens pakšķēdams tek uz generatoru un siksniem.

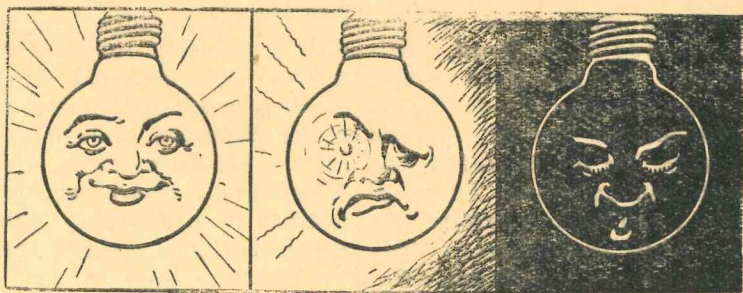
Nu, kā tad, mēs pilnīgi saprotam, ka celtniecības kantorim nav pa spēkam ievest kārtību pašu mājās, tāpēc ieteicam dot pieprasījumu uz Preiļu, Krustpils vai Daugavpils celtniecības un remontu kantoriem, varbūt viņi pieslēgs generatoru, uzliks juntu un veiks vienu otru citu pasākumu, kurš nav pa spēkam līvāniešiem.

Uz redzēšanos, biedri celtnieki! Ceru, ka ielūgsiet mani uz generatora „bērēm“, kad tas būs sarūsējis, tāpat kā rūs jūsu vecā, bet vēl pilnīgi lietojamā lokomobile.

Nātreskāts

Pēdējā laikā Līvānu elektrostacija strāvu pilsētas iedzīvotājiem dod ļoti vāju vai nedod nemaz.

Fakts

Sola...

dod dienā...

un vakarā

„Gādīgiem“ ģimenes tēvēm

Kolchoza „Ziedošā vārpa“ kolchoznieks Pēteris Jasinskis vairākkārt, būdams „kungā prātā“ pēc sīvā baudīšanas, nezināja, kur likt savu vīra enerģiju un beidzot sāka to izgāzt uz sievu un bērniem, bieži tos piekaujot. Šo tupeļu varoni Tautas tiesa sodīja ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, lai dotu iespēju izvērsties un savu kūšājošo enerģiju izmantot lietderīgā darbā.

Šā gada pirmajā pusē rūpniecības produkcijas izlaide, salīdzinot ar attiecīgo periodu pērn, palielinājusies gandrīz par 19 procentiem.

Vēsturiskas pārmaiņas notikušas arī uz laukiem. Sīko, sadrumstaloto un ekonomiski vāju zemnieku saimniecību vietā ir radušies kolhozi un padomju saimniecības, kas balstās uz moderno lauksaimniecības tehniku un agronomiskās zinātnes sasniegumiem. Buržuaziskajā Latvijā bija maz traktoru, bet toties 200 tūkstoš spēļarklu. Traktoru parka jauda, salīdzinot ar 1940. gadu, 1957. gadā augusi 15 reizes. Pašlaik uz katru republikas MTS traktoru ir mazāk nekā 130 hektaru sējumu, kamēr 1950. gadā, kad tika pabeigta zemnieku saimniecību kolektīvacija, uz katru traktoru bija 370 hektaru.

Socialistiskās revolūcijas uzvara Latvijā sekmēja latviešu tautas kultūras nepieredzētu uzplaukumu. Latviešu mākslas un literatūras panākumi, Rīgas kinostudijas auglīgais darbs, latviešu zinātnieku darbi, augstāko un vidējo mācību iestāžu tīkla

paplašināšanās, miljoniem eksemplāru grāmatu, ko ik gadus izdod, liecina par kultūras strauju attīstību mūsu republikā. Rakstnieki, mākslinieki un komponisti rod iedvesmi dzīvojošajā tautu draudzībā, padomju patriotismā un proletariskā internacionālistismā.

Padomju Latvijas panākumi nebūtu iedomājami bez citu padomju republiku palīdzības. Plaši un auglīgi ir tās ekonomiskie sakari. Mēs saņemam ogles no Donbasa, naftu no Baškīrijas autonomās republikas un Kuibiševas apgabala, izejvielas mašīnbūves rūpniecībā no Ukrainas un Uraliem, kokvilnu no Uzbekijas. No kaimiņu republikām — Baltkrievijas, Lietuvas un Igaunijas — mēs saņemam mašīnas, vieglās rūpniecības izstrādājumus, no Aizkaukaza padomju republikām Latvijā pienāk nafta un naftas produkti, vīns, augļi, tēja un zīds.

Latvijas darbaļaudis savukārt darba augļos dalās ar brālīgajām republikām. Krievijas Federācijai, Ukrainas un Uzbekijas republikām Latvijas rūpniecība piegādā

pārvietojamās elektrostacijas, elektroiekārtu, telefona centrales, hidrometeoroloģiskos aparatus, radiouztvērējus. Pagājušajā gadā, lai papildinātu Moldāvijas, Tadžikijas un daudzu KPFSR apgabalu lopkopības fermas, mūsu republika nosūtīja uz turieni vairāk nekā 10 tūkstoš šķirnes kumelju, teļu un sivēnu.

Komunistiskās partijas vadībā Latvija šīs laikā pārvērtusies no Rietumu imperialistisko valstu agrara piedēkļa par ziedošu socialistisko republiku ar augsti attīstītu rūpniecību un mehanizētu kolektīvo lauksaimniecību. Tagad latviešu tauta kopā ar citām mūsu zemes brālīgajām tautām iet uz priekšu, uz komunismu, veltījot visu savu radošo enerģiju cīņai par jauniem panākumiem PSRS ekonomikas nostiprināšanā, par padomju cilvēku labklājības tālāku pieaugumu. (LTA)

Redaktore H. JEROFEJEVA

Bogdanova Emilija Izidora m. dzim. 1932. g., dzīv. Priekulē, Padomju ielā 3., ierosinājusī laulības šķiršanu pret savu vīru Bogdanovu Geronimu Josifa d., dzīv. Līvānos.